

Eén accountantsfamilie

De aankondiging van de fusie tussen NIVRA

en NOvAA is met enthousiasme door diverse partijen ontvangen. Minister Bos was blij, de besturen van de beroepsorganisaties waren blij, en voor zover ik heb kunnen beoordelen waren ook veel leden blij. Logisch, want er valt de nodige winst te behalen. In de periode voor de aankondiging heeft adviseur Boer & Croon een analyse gemaakt van de sterkten en zwakten van beide organisaties. Daaruit bleek dat beide partijen elkaar op veel punten aanvullen. Waar het NIVRA zich concentreert op de (internationale) kapitaalmarkt en de publieke sector, heeft de NOvAA stevige wortels in het mkb. Waar het NIVRA beschikt over internationale netwerken en specialisatie kennis, staat bij de NOvAA ledenbinding hoog in het vaandel. Tegelijkertijd zijn er veel overeenkomsten, plekken waar efficiëntiewinst te boeken valt. Beide organisaties hanteren dezelfde beroepsstandaarden, hebben een vergelijkbaar toetsingsapparaat en beschikken over sterke opleidingsinstituten (VERA en VEDAA).

Last but not least zijn de lessen uit het verleden ter harte genomen. De titels RA en AA blijven bestaan, waarmee het struikelblok van tien jaar terug - AA's met certificerende bevoegdheid kregen de RA-titel - op voorhand is weggenomen.

Dat kan dus niet meer mis gaan, zou je denken. Of toch wel? Een recent onderzoek van de Hay Groep en de Parijse universiteit Sorbonne wees uit dat slechts één op de tien fusies succesvol is. De reden? Te veel aandacht voor de harde aspecten: de besparingsmogelijkheden en synergie ten aanzien van product- en dienstverlening, IT, vestigingslocaties etc., en te weinig aandacht voor 'de werkelijke waarde van de organisatie': de mensen en de cultuur.

Laat dit nu net het enige punt zijn waar Boer & Croon nog een min-tekentje had staan: de uiteenlopende culturen van de beroepsorganisaties. Kort gezegd: de meer academische NIVRA-cultuur versus de meer pragmatische NOvAA-cultuur. Dat verschil beperkt zich uiteraard niet tot de bureaus van beide organisaties, het loopt ook als een onzichtbare hand door de ledenbestanden. Het breekpunt van tien jaar geleden, het dispuut over de titels, kwam voort uit emoties en percepties die nog steeds bestaan.

Nu ben ik van nature een optimistisch mens, dus ik ben ervan overtuigd dat die fusie er gewoon gaat komen. Al is het alleen maar omdat ik tot nu toe alleen maar bijval en vrijwel geen verzet heb gehoord. Maar ik ben ook een realistisch mens. En dat betekent dat we er met de discussie over synergie en kostenvoordelen alleen niet komen.

Het is alsof je gaat samenwonen met je buurman. Tot nu toe sprak je elkaar over de heg en bij verschil van mening zei je vriendelijk 'goedendag' om vervolgens door te gaan met het harken van je eigen tuin. Dat is straks afgelopen. We zitten bij elkaar in huis, en sterker nog, we zullen ons moeten gaan gedragen als één familie. Dat zal wennen zijn en dat zal tijd en energie kosten. Maar als we elkaars verschillen accepteren en respecteren komen we een heel eind. Als we daarin slagen is de winst voor het accountantsberoep op termijn beduidend groter dan alleen een lagere rekening.

GERT SMIT
algemeen directeur